

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.
Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica —
Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma se volče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.



Malih oglasov, ki služijo v posredovanju in socialne namene delavstva ter
nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega zna-
čaja stane beseda Din 1.— V oglasnem delu stane petitna enostolpna vrsta
Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša
mesečno Din 10.—, za inozemstvo mesečno Din 15.—, Čekovni račun št. 14.335.

Štev. 5

Sobota, 16. januarja 1937

Leto XII

Socialisti v KDK

Uvodnik, ki je izšel v prvi številki letošnjega letnika »Delavske Politike« je izzval mnogo komentarjev med našimi prijatelji in nasprotniki, kar je povsem razumljivo, saj je bil s tem namenom tudi pisan. Z njim se bavi celo glavno glasilo največje državne stranke JRZ »Samouprava«, katere izhaja v Beogradu. Ta list se v svoji številki z dne 3. t. m. na svojevredstven način bavi z našimi ugotovitvami in se jasno vidi, da je to napisal človek, ki mu ni preveč za poštenost in resnico; ker bi sicer ne mogel na tako jezuitski način predstaviti naše socialistično gibanje. Pisca ne gredo v glavo naše ugotovitve, da smo se vedno in ob vsaki priliki borili za uvedbo svobode in demokracije. Naivno vprašuje, kdaj in s kakšnim programom smo se pridružili K. D. K. Končno bi nas rad pred svetom pokazal kot zaveznike JNS in dr. Kramerja. Pisec bi se bil že iz članka v »Delavski Politiki« lahko poučil, kako je s to stvarjo. Še bolje bi pa bil informiran o vsej naši politiki, ako bi bil pazno čital »Delavsko Politiko« vsa leta od 6. januarja 1929 dalje. Kajti vse, kar je bilo za javnost objavljeno, ostalo kar ni smelo zagledati belega dne pa »naivni sotrudnik« »Samouprave« dobi lahko vsak čas na vpogled, treba samo, da se nam javi.

Mi lahko samozavestno dokažemo, da smo se vedno in ob vsaki priliki po svojih močeh borili proti diktaturi in za uvedbo svobode za vse državljane. Borili smo se na sestankih, v tiskanih listih, v osebni agitaciji. Borili smo se tudi v času od 1929—1931, ko so bili v diktatorski vladi, ki je diktaturo uvajala najodličnejši pristaši bivše SLS in današnje JRZ. Mi nismo ves ta čas imeli prav nobenih zvez niti stikov s tem režimom. Mi se nismo ne l. 1931, ne 1935 borili, da pridemo na listo P. Živkoviča B. Jevtiču, kakor so to delali gotolični pristaši in prijatelji dopisnika »Samouprave«. Mi smo take ponudbe odklanjali. Tudi nismo pošiljali udanostnih in pozdravnih brzojavk B. Jewvtiču, kakor so to delali gotovi vodje sedanje JRZ. Tudi naša »Delavska Politika« ni nikdar hvalila kateregoli prejšnjih režimov, kakor so to delali »Slovenec« in drugi listi. Kakor rečeno, mi smo se po svojih močeh borili proti tem režimom. Kot viden dokaz je naša akcija za ustanovitev socialistične stranke, ki je nastopila pri zadnjih občinskih volitvah je bil tako odločen, da je gospodom okoli »Samouprave« precej zmešal račun in pripomogel, da je bil izid tak kakrššen je bil. Razume se, da ni nikak govora o kakršnihkoli zvezah z JNS, ker tudi v tem slučaju so bile naše direktive precizne in vsem znane.

Mi smo javno in z določenim programom sodelovali samo s KDK v Sloveniji oziroma z grupo »Slovenske zemlje« v zmislu dogovora z dne 20. 7. 1936, ki je bil v časopisju tudi objavljen. (Izgleda, da imajo gospodje pri »Samoupravi« zelo kratek spomin, sicer bi ne mogli zahtevati, da jim ta naš skupni program pojasnimo.)

Da se je »Samouprava« tudi sedaj obregnila ob s. Topaloviča, je naravno, dasi ve, da je vse, kar o njem

Živela Delavska kulturna zveza „Vzajemnost“!

K glavni skupščini, dne 17. t. m. v Trbovljah

V črnih Trbovljah!

Sredi rudarjev, ki prenašajo trdo trpljenje, najhujšo socialno bedo in se jim laskajo razni prijatelji od vseh strani, da bi jih odvrnili od delavske zavednosti in solidarnosti, vitežke samostojnosti in mišljenju ter čiste razredne borbe po socialističnih načelih, se bo vršila jutri glavna skupščina Delavske kulturne zveze »Vzajemnosti«. Tudi je trboveljsko društvo »Vzajemnost« na prvem mestu glede števila članov in glede svojega smotrenega in složnega delovanja kakor tudi sodelovanja s centralo. Ne trdimo s tem, da druge podružnice ne bi bile storile svoje naloge in dolžnosti, vendar more trboveljsko društvo biti vzgled nam vsem in je glavni odbor z ozirom na to najvažnejšo postojanko kulturnega dela sklical letošnjo glavno skupščino v Trbovlje, da da s tem izraza spoštovanju in zaupanju do sodrugov in sodružic v kotlu delavskih bojev za kruh in kulturo. Vse članstvo in vsi delegati na glavni skupščini bodo soglašali v tem ter sodružno pozdravili svoje sobojevnike že na prosvetnem večeru v Delavskem domu danes in jutri na glavni skupščini.

Tudi mi s ponosom pozdravljamo ob tej priliki črne Trbovlje, po duhu sveže, kakor tudi vse delegate na glavni skupščini naše kulturne organizacije.

Delavska kulturna zveza »Vzajemnost«, s sedežem svoje centrale v Ljubljani, je danes med najpomembnejšimi organizacijami. Šele lani je imela svojo ustanovno glavno skupščino in ima jutri šele prvo redno glavno skupščino. V kratki dobi pa se je organizacija razmahnila do najpomembnejšega kulturnega faktorja v banovini. Lepo poročilo zveze, o katerem še poročamo, nam poda jasen pregled o vseh številnih prireditvah, ki so jih podružnice v minulem letu priredile. Brez hrupa, brez kričanja so vsa društva ob izredni požrtvovalnosti sodrugov in sodružic v minulem letu doprinesla v kulturnemu in družabnemu življenju mnogo iskrene volje.

»Vzajemnost« je kulturna organizacija delavstva, ki ima nalogo, da dviga socialistično kulturo med delavstvom in v javnem življenju sploh. Naša kulturna organizacija mora postati dopolnilo našim svobodnim strokovnim organizacijam, ki imajo sicer tudi kulturno misijo, toda je zaradi preobloženosti s socialnim delom ne morejo vršiti v polni meri.

Delavska kulturna organizacija mora gojiti pravo čisto socialistično spoznanje na podlagi temeljite izobrazbe v družabnih in socialnopolitičnih vprašanjih, kakor tudi čut iskrene

nosti, solidarnosti in discipline. Nikdar namreč ne smemo pozabiti, da so v delavskem gibanju potrebni izobraženi, zavedni in disciplinirani sobojevniki, ki hočejo eno in ki imajo eno voljo, eno odločnost, kar vse si morejo ustvariti s temeljito izobrazbo, ki je podlaga neomahljivemu prepričanju.

Nočemo brati »Vzajemnosti« levitov, ker mogočna organizacija, kakor je, pozna svoje naloge in deluje v tem duhu. Čestitamo ji na uspehih v prvem letu ter iskreno želimo, da svoje delo nadaljuje še čvrsteje, še solidarneje, še temeljiteje. Današnje razmere so zločin nad kulturo; usiljena kultura socialne krivice pomeni samomor kulture in civilizacije, zato je kulturno delo naših svobodnih organizacij tako resno in sveto ne le za nas, marveč za vse človeštvo, katerega majhen del smo tudi mi.

Naj živi naša »Vzajemnost«! Naj širi kulturo proti črni reakciji!

Delegati, sodruzi in sodružice, na glavni skupščini, sprejmite naše sodružne pozdrave in našo obljubo, da Vas hočemo iskreno podpirati v delu in sodružni enotnosti in solidarnosti. Naloga nas vseh je ena: socialistična kultura, ki naj tvori temelje celotnemu in enotnemu našemu gibanju!

Socializem v skandinavskih državah

Učimo se od Skandinavcev

Kakor znano, je socializem v Skandinaviji zelo močno zasidran.

V vseh nordijskih državah imajo danes socialistične vlade (z edino izjemo na Finskem), ki jih podpirajo kmetske stranke. Sicer pa je velik odstotek kmetskega ljudstva organiziran skupno z delavci v socialističnih strankah, kar je sicer tudi po drugod slučaj: n. pr. v Franciji. Skandinavske delavske organizacije so med seboj povezane. Tajništvo zveze se nahaja vsako leto v drugem glavnem mestu. Preteklo leto je bilo v Kodanju, letos v Stockholmu. Pri zadnjih volitvah so vse socialistične stranke v severnih deželah razveseljivo napredovale. Dobile so glasov:

na Finskem 38.6 odst., na Norveškem 42.5 odst., na Švedskem 45.9 odst. ter na Danskem 46.1 odst.

Na zadnjem zasedanju zveze v novembru lanskega leta so sklepali o sodelovanju nordijskih držav v politiki in gospodarstvu, o izmenjavi mladih delavcev, o izenačenju zakonodaje nordijskih držav, kakor tudi o skupnem reguliranju mezd in plač.

Prijatelji, pa tudi nasprotniki socializma lahko vidijo, da socialistična ideja ne le ne izumira — kakor od časa do časa zatrjujejo nam neprijazni listi — ampak baš nasprotno, živi in se širi. Lep vzgled, kako je treba delati, nam dajo Skandinavci. B.

Nemška marka pada

Vrednost nemške marke na naših borzah neprestano pada. Njen oficijelni kurz, ki se giblje okrog Din 17.50 za marko, je v trgovskem prometu zlezal počasi na 14.50, 12. t. m. je notirala nemška marka Din 12.45, dne 13. t. m. pa samo še Din 11.90.

piše, dobesedno zlagano. Ravno tako dobro ve, da bi bil s. Topalović v času diktature lahko zavzel marsikatero važno mesto, samo če bi bil hotel! On pa je kot socialist vse take ponudbe dosledno odklanjal in ostal zvest našemu gibanju. »Samouprava« se tudi muči z vprašanjem, ali nas je dr. Maček sprejel v Združeno opozicijo ali ne. Naj bo pomirjena! Dr. Maček je o našem sodelovanju v Sloveniji povsem informiran.

Končno »Samoupravi« prav odkrito povemo, da bomo mi slovenski socialisti tudi v bodoče šli svojo pot

Izvozniki, ki prodajajo našo živilo in poljske pridelke v Nemčijo, bodo ogromno izgubili.

Vse nestrno pričakuje, kaj bo ukrenila vlada v zaščito našega narodnega gospodarstva.

Ženska policija v Jugoslaviji. Notranje ministrstvo je sklenilo ustanoviti žensko policijo v Beogradu in na sedežih banovinskih uprav. Naloga te bo, kakor pravi obvestilo, preganjanje prostitucije in zaščita mladine.

brez ozira na levo in desno in si bomo izbrali samo take zaveznike, ki imajo pred očmi izključno interese delov. ljudstva in borbo za uvedbo popolne svobode in demokracije v državi. Ako se bodo s tem gospodje pri »Samoupravi« strinjali ali ne, nam je to popolnoma vse eno.

Konjunktura je normalni pojav —

samo kolikor ni posledica oboroževanja

Do leta 1933. se je gospodarska kriza bolj in bolj zaostrovala in število nezaposlenih se je vsako leto večalo. Leto 1933. pokazuje nekako oživiljenje industrije, ki se je nadaljevalo tudi naslednja leta. Zmanjšalo se je število nezaposlenih in svet je pričel verovati, da je krize konec ter da prihajajo dnevi napredka in blagostanja za človeštvo.

Če pa resno premotrimo prav te pojave, je slika povsem drugačna. Od 1913 do 1936 so produktivne sile silno pomnožene, vendar je proizvodnja blaga v gotovih kategorijah padla pod ono 1914. V zadnjih dvajsetih letih se je človeštvo mnogo več pomnožilo kakor je bilo vojnih žrtev. Toda kljub temu potrošnja splošnih predmetov za življenje bolj in bolj pada v primeri s potrošnjo pred vojno. Kako je torej mogoče govoriti o poživljenju industrije in prosperiteti?

Marsikod po svetu imamo prosperiteto, toda ta služi za napredek v gospodarstvu pristransko samo v enem pravcu, v pravcu oboroževanja. Govorili so po vseh deželah, da odpravijo tovarne za orožje. V dobi najhujšega pustošenja gospodarske krize se je pa poskrbelo za psihološko pripravo v svrhu izpremembe političnih sistemov in zmago fašizma v deželah, ki so najbolj trpele zaradi krize. In fašizem pomeni oboroževanje in vojno. Od psihološke priprave se je prešlo k praktični pripravi. Nastale so tovarne orožja in vojna industrija se je pričela naglo razvijati. Ogromne milijarde se trošijo za neproduktivne izdatke, ki ne donesejo človeštvu nikakršne koristi

